شهمیرزاد

بواسطهٔ حضرت آقا سیّد محمّد رضا علیه بهآء اللّه

جناب کربلائی میرزا نصراللّه خان علیه بهآء اللّه الأبهی

هوالأبهی

یا من امتحن عبدالبهآء هل یلیق لمثلک ان یمتحن عبداً خاضعاً خاشعاً للّه لا واللّه بل لمرکز المیثاق ان یمتحن اهل الآفاق و لیس لهم ان یجعلوا عقولهم موازین الحقّ و یزنوا بها انوار الاشراق اما سمعت بأنّ علیّاً علیه السّلام کان واقفاً علی شفا جرف هار مرتفع فخاطبه رجل من اهل الأوهام و قال یا اباالحسن هل تؤمن بصون اللّه و عونه و حفظه و کلائته فقال نعم هذا حقّ بمثل ما انتم تنطقون فقال الغافل عن ذکر اللّه یا علیّ اذاً فارم بنفسک من الموقع الرّفیع الی اسفل الحضیض حتّی اؤمن انّک مطمئنّ النّفس بحفظ اللّه و حراسته و قال علیّ علیه السّلام فی الجواب لیس لی ان امتحن اللّه بل للّه ان یمتحننی و هذا ذنب لا یغفر منّی اذاً فانتبه یا ایّها الخائض فی غمار الامتحان من قوله علیه السّلام و انت تمتحن غیرک من لا تحیط به علماً

ثمّ اعلم بأنّ التّثلیث عین التّربیع و التّربیع عین التّثلیث و هذا یعرف من یعلم لحن القول و یطّلع بالأسرار المرموزة فی سطور الکائنات و الرّسائل المنزلة من الملأ الأعلی و تنکشف عن قریب لک ما سألت عنه انکشافاً کسطوع الشّمس فی کبد السّمآء و تنقلب الأمور و تقول سبحان مضحک النّفوس من بعد مبکاها و محیی العظم الرّمیم بعد بلیها سبحان میسّر المعسور و الشّارح للصّدور عند تغرغر النّفوس و حشرجة الصّدور سبحان من اضآء الدّیجور بالنّور السّاطع من افق رحمة الرّبّ الغیور سبحان من رفع الوضیع و وضع الرّفیع و اطمس النّجوم و جعلها رجوماً لأهل الفجور اذاً فافهم هذه الاشارات المصرّحة للعبارات و اطمئنّ بذکر ربّک فی کلّ الأحوال و لا تمتحن احداً من بعد هذا فانّ الامتحان شأن الرّحمن فلیس للانسان الّا الاذعان بما نزّل فی القرآن و لنبلونّکم بشیء من الخوف و الجوع و نقص من الأموال و الأنفس و الثّمرات و البهآء علیک ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۹ ژوئیه ۲۰۲۴، ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر